

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 18.5.2011
KOM(2011) 276 lõplik

2011/0130 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

tsiviilasjades kohaldatavate kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta

{KOM(2011) 274}

{KOM(2011) 275}

{SEK(2011) 580}

{SEK(2011) 581}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Ettepanek on osa seadusandlikust pakmest, millega tugevdatakse ohvrite õigusi ELis. Pakmesse kuuluvad veel ohvrite õiguste tugevdamist käsitlev teatis ning kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõudeid käsitlev direktiiv. Käesolev ettepanek tsiviilasjades kohaldatavate lähenemiskeeldude kohta täiendab liikmesriikide 2009. aasta septembri algatust, mis käsitleb kriminaalasjades kohaldatava Euroopa lähenemiskeelu¹ vastastikust tunnustamist.

Euroopa Liit on seadnud eesmärgiks säilitada ja arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, mille nurgakivi on kohtuotsuste ja muude õigusasutuste otsuste vastastikune tunnustamine ELis.

Stockholmi programmis (2010–2014)² ja selle rakendamiseks väljatöötatud komisjoni tegevuskavas tunnistatakse vajadust võtta uusi meetmeid kuriteoohvrite vajaduste paremaks arvestamiseks meie õigussüsteemides. Nende dokumentidega asetatakse ohvrid tähtsale kohale ELi tegevuskavas ning kinnitatakse vajadust ja soovi luua ohvrite suhtes integreeritud ja kooskõlastatud lähenemisviis vastavalt siseküsimuste nõukogu 2009. aasta oktoobri järeldustele³.

Euroopa Liidus on juba astunud samme ohvrite õiguste kaitsmiseks kriminaalmenetluses. Nõukogu võttis 15. märtsil 2001. vastu raamotsuse 2001/220/JSK ohvrite seisundi kohta kriminaalmenetluses. Kuid ehkki ohvrite õiguste küsimuses on edasi liigutud, ei ole nõukogu raamotsuse eesmärki veel täielikult saavutatud.

Ka Euroopa Parlament on soovitanud nõukogul vastu võtta tervikliku õigusraamistiku, mis pakuks kuriteoohvritele kõige laiemat kaitset⁴. Oma 26. novembri 2009. aasta resolutsioonis⁵ naistevastase vägivalla kaotamise kohta nõuab Euroopa Parlament, et liikmesriigid täiustaksid naistevastase vägivalla kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevaid seadusi ja tegevuspõhimõtteid ning võtaksid meetmeid naistevastase vägivalla põhjustega võitlemiseks eelkõige ennetusmeetmete kaudu. Liitu kutsutakse üles tagama kõigile vägivalla ohvritele õigus abile ja toetusele.

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ühise ala piires peaksid näiteks koduvägivalla ohvrid ja isikud, kelle füüsiline ja/või vaimne puutumus või vabadus on ohus ning kelle suhtes üks liikmesriik rakendab kaitsemeetmeid, saama ilma kuluka ja aeganõudva asjaajamiseta samasugust kaitset ka teistes liikmesriikides, kuhu nad kolivad või reisivad. See

¹ ELT C 69, 18.3.2010, lk 5–18 (13577/09 COPEN 176, 23. september 2009).

² Mitmeaastane programm, milles sätestatakse Euroopa Liidu õigusel, vabadusel ja turvalisusel rajaneva ala peaülesanded aastatel 2010–2014: „Stockholmi programm – avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitse” [ELT C 2010 nr 155, lk 1, 4. mai 2010].

³ Justiits- ja siseküsimuste nõukogu 23. oktoobri 2009. aasta koosolek [14936/09 (Presse 306)].

⁴ Euroopa Parlamendi 7. mai 2009. aasta resolutsioon Euroopa Liidu kriminaalõiguse ala loomise kohta [P6_TA(2009)0386].

⁵ Euroopa Parlamendi 26. novembri 2009. aasta resolutsioon naistevastase vägivalla kaotamise kohta [P7_TA(2009)0098].

vastaks ka komisjoni 27. oktoobri 2010. aasta kodakondsust käsitlevas aruandes⁶ esitatud üleskutsel jätkata kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamist.

2009. aasta septembris esitasid 12 liikmesriiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepaneku Euroopa lähenemiskeelu kohta⁷. Läbirääkimiste käigus ilmnes, et lähenemiskeelu raames rakendatav mehhanism, mis põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 82, milles käsitletakse vastastikust tunnustamist kriminaalasjades, ei sobi kokku tsiviilasjades vastastikuse tunnustamise suhtes kehtivate põhjalike nõuetega, mis põhinevad sama aluslepingu artiklil 81. Käesoleva ettepaneku eesmärk on luua õiguslik vahend kriminaalasjades võetavate kaitsemeetmete vastastikuseks tunnustamiseks, et ühes liikmesriigis võetavaid kaitsemeetmeid saaks vabalt kohaldada ka kõikides teistes ELi liikmesriikides.

2. KONSULTEERIMINE JA MÕJU HINDAMINE

Vajadus esitada ettepanek üksnes tsiviilasjades kehtestatava lähenemiskeelu kohta ilmnes Euroopa lähenemiskeelu algatuse raames peetavatel läbirääkimistel ja selle raames tehtud mõju hindamisel. Selleks et põhjalikumalt läbi arutada ettepaneku vajalikkus ja üksikasjad, käivitas komisjon täiendavad konsultatsioonid liikmesriikide, teiste institutsioonide ja mitme eriala ekspertidega.

Komisjon korraldas 25. mail 2010 ekspertide kohtumise, kus leidis kinnitust, et paljud liikmesriigid on kehtestanud tsiviilõiguses kohaldatavad kaitsemeetmed ning vastastikune tunnustamine peaks põhinema tsiviilasjades rakendatavatel ühistel normidel, mitte aga keerulisemal korral, mida kasutatakse reeglina kriminaalasjades.

Selleks et paremini selgitada välja ohvrite vajadusi, teha kindlaks nende täitmiseks vajalikud meetmed ja uurida eri lahenduste mõju, tellis Euroopa Komisjon välisuuringu⁸. Mõjuhinna koostamise ettevalmistamise käigus korraldas komisjon 15. juulist kuni 30. septembrini 2010 avaliku arutelu, millest võisid osa võtta kõik soovijad, valitsusvälised organisatsioonid ja ametiasutused, et esitada seisukohti ELis ohvrite olukorra parandamise võimaluste, sealhulgas lähenemiskeelu rakendamise kohta.

Lisaks telliti eraldi uuring selle kohta, kuidas vältida lähenemiskeelu pakutava kaitse lakkamist, kui kaitstav isik reisib või kolib teise liikmesriiki⁹.

⁶ ELi 2010. aasta aruanne kodakondsuse kohta („ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine”) [KOM/2010/0603 (lõplik)].

⁷ 13577/09 COPEN 176, 23. september 2009.

⁸ Eri võimaluste võrdlus: Andersson Elfers Felix, *A Study for an Impact Assessment on Ways of Improving the Support, Protection and Rights of Victims across Europe*, lõpparuanne, 3. november 2010.

⁹ Burkhard Hess, *Feasibility Study: The European Protection Order and the European Law of Civil Procedure*, avaldatakse aadressil http://ec.europa.eu/justice/index_en.htm.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõike 2 punktidel a, e ja f. Artiklis 81 on sätestatud, et liit arendab õigusalaast koostööd piiriülese toimega tsiviilasjades, lähtudes kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttest. Selline koostöö võib hõlmata liikmesriikide õigus- ja haldusnormide lähendamist.

Selleks võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt siseturu nõuetekohaseks toimimiseks vajalikud meetmed, millega muu hulgas tagatakse liikmesriikide vaheline kohtu- ja kohtuväliste otsuste vastastikune tunnustamine ja jõustamine.

3.2. Kavandatud määruse kokkuvõte

Selleks et kaitsta vägivallaohvraid, eriti koduvägivalla, ebaseadusliku jälitamise ja lastevastase vägivalla ohvraid, on liikmesriikide õigusaktides sätestatud võimalus võtta ajutisi ja ennetavaid meetmeid, et pakkuda kaitset isikule, kelle puhul on piisavalt põhjust arvata, et tema füüsiline ja/või vaimne puutumatus või vabadus on ohus. Kaitsemeetme kehtestab kohtu- või kohtuväline asutus ohustatud isiku taotlusel. Paljud sellised meetmed kehtestatakse ilma ohustava isiku kohalolekut nõudmata, eriti kiireloomulistel juhtudel (*ex parte* menetlust rakendades). Kaitsemeetmeks võib olla näiteks kohustus hoiduda kaitstavast isikust teatavale kaugusele ja keeld minna paikadesse, kus ohver elab ja käib. Tuleb tähele panna, et avalik-õiguslikud asutused ei sekku paljude kaitsemeetmete jõustamisse, ja kui ohustav isiku ei täida oma kohustusi, kohaldatakse tema suhtes sanktsioone, sealhulgas kriminaalsanktsioone, vahetult.

Kuna liikumisvabadus on suurenenud, kolib ja reisib üha rohkem inimesi välismaale. Seetõttu on äärmiselt oluline tagada, et ühes liikmesriigis isiku suhtes võetud ajutine kaitsemeetme säiliks ilma aeganõudva asjaajamiseta ka juhul, kui isik reisib või kolib teise liikmesriiki. Õigusalaast koostöö tsiviilasjades on arenenud siseturu loomise raames ja selle eelduseks on kohtu- ja kohtuväliste otsuste vastastikune tunnustamine. Vastastikune tunnustamine on järkjärgult paranenud, kuna Euroopa Liidus kohaldatakse nüüd välisriigi otsuste suhtes leebemaid tingimusi. Käesoleva ettepanekuga nähakse ette kiire ja tõhus mehhanism, mille abil ilma täiendavate formaalsusteta tagatakse ühes liikmesriigis ohustatud isiku suhtes kehtestatud kaitsemeetme tunnustamine ka teises liikmesriigis, kuhu isik siirdub. Lisaks võetakse tsiviilasjades vastastikuse tunnustamise vahenditena kasutusele tüüpvormi kohane tõend, mis sisaldab tunnustamise ja võimaliku jõustamise seisukohalt olulist teavet. Tõendi annab omal algatusel või kaitstava isiku taotlusel välja esimese liikmesriigi pädev asutus, kes võtab omakorda ühendust teise liikmesriigi pädevate asutustega ja edastab neile tõendi. Teise liikmesriigi pädev asutus teavitab ohustavat isikut selles riigis kehtestatud kaitsemeetme kehtivuse laienemisest ja selle rikkumise korral kohaldatavatest sanktsioonidest ning tagab vajaduse korral meetme jõustamise.

Selleks et luua kaitsemeetmete kiire, odava ja tõhusa edastamise mehhanism, on lähtutud nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja jõustamist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja

vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000)¹⁰ (Brüsseli Ia määrus), eriti selle artiklite 41 ja 42 põhimõtetest. Eeskuju on võetud ka komisjoni ettepanekust nõukogu määruse (EÜ) nr 44/2001¹¹ (Brüsseli I määrus) ümbersõnastamise kohta. Ettepanekuga nähakse ette vahemenetluste kaotamine; ainsa keeldumise põhjusena nähakse ette vastuolu tunnustava liikmesriigi otsusega.

Automaatset tunnustamist rakendatakse ka juhul, kui kaitsemeetet tunnustavas ja/või jõustavas liikmesriigis puuduvad tsiviilasjades kohaldatavad kaitsemeetmed. Tegemist on tsiviilasjades vastastikuse tunnustamise aluspõhimõttega: kuigi liikmesriigis, kellelt taotletakse tunnustamist ja/või jõustamist, ei ole selliseid meetmeid õigusaktidega ette nähtud, ei vabasta see teda kohustusest tunnustada ja vajaduse korral ka jõustada teise liikmesriigi võetud meetet. Põhimõtte järgimine ei sõltu sellest, milline asutus on kaitsemeetme võtnud (tsiviilkohus, linnapea, kriminaalkohus).

Vahemenetluste kaotamisega koos kehtestatakse põhiõiguste tagatised:

- esimese liikmesriigi asutusel, kellelt taotletakse tõendi väljaandmist, tuleb kontrollida, kas peetakse kinni ohustava isiku õigusest õiglasele kohtulikule arutamisele, eelkõige õigusest kaitsele. Juhul kui nimetatud õigused ei ole tagatud, siis tõendit välja ei anta;
- kui esimeses liikmesriigis kaitsemeetet peatatakse või tühistatakse, tuleb ka teise riigi pädeval asutusel ohustava isiku taotlusel peatada või tühistada kaitsemeetme tunnustamine ja selle võimalik jõustamine;
- mõlema liikmesriigi pädeval asutusel tuleb teavitada ohustavat isikut ja kaitstavat isikut kaitsemeetme kehtestamisest, tunnustamisest, võimalikust jõustamisest, sanktsioonidest, peatamisest ja tühistamisest.

Nimetatud tagatised võimaldavad eelkõige kinni pidada Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhiõigustest ja põhimõtetest ning vältida välisriigi kohtuotsuse tunnustamise nõude menetlemisega kaasnevat aja- ja rahakulu.

Ettepanekus ei reguleerita liikmesriigis kaitsemeetme rikkumise eest kehtestatud kriminaalsanktsioone. Neid reguleeritakse iga liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega.

3.3. Olulisemate artiklite analüüs

Kuna käesolevas ettepanekus käsitletakse vastastikust tunnustamist tsiviilasjades, lähtutakse selles ELis tsiviil- ja kaubandusajades tehtava õigusalse koostöö valdkonnas kehtivatest õigusaktidest. Paljud ettepaneku artiklid on identsed nende õigusaktide artiklitega või nende sarnased.

Artikkel 1. Reguleerimisala

¹⁰ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2000, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2003 [ELT L 338, 23.12.2003].

¹¹ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (uuesti sõnastatud) (KOM (2010) 748 (lõplik)) {SEK (2010) 1547 (lõplik)} {SEK (2010) 1548 (lõplik)}, 14.12.2010}.

Teatavad kaitsemeetmed on juba hõlmatud Brüsseli I¹² ja Brüsseli IIa määrustega, mistõttu tuleb ettepaneku ja nende määruste suhet selgitada.

Käesoleva määrusega kehtestatakse kaitsemeetmete erieeskirjad. Vastavalt õiguse üldpõhimõttele on need Brüsseli I määruses sätestatud üldeeskirjade suhtes ülimuslikud.

Teisiti on Brüsseli IIa määrusega, mille eesmärk on koondada abielulahutuse ja lahuselu alased menetlused. Ettepanek ei tohi kahjustada selles õigusaktis esitatud jurisdiktsiooni ja kohtuotsuste tunnustamise eeskirju. Selleks pakutakse välja võimalus rakendada poolelioleva menetluse raames võetud kaitsemeetmete suhtes teise liikmesriigi jurisdiktsiooni. Seega jäävad kaitsemeetmed, mis kuuluvad Brüsseli IIa määruse reguleerimisalasse, sinna edasi. Käesolev ettepanek käsitleb aga neid kaitsemeetmeid, mis ei kuulu Brüsseli IIa määruse reguleerimisalasse, nagu abielus mitte oleva paari, samasooliste partnerite ja naabrite suhtes võetavad kaitsemeetmed.

Artikkel 2. Mõisted

Kaitsemeede on määratletud kui liikmesriigi ennetav ja ajutine meede, millega pakutakse kaitset isikule, kelle puhul on piisavalt põhjust arvata, et tema füüsiline ja/või vaimne puutumatus või vabadus on ohus. Kaitsemeede võidakse võtta *ex parte* menetlusega (mille puhul ohustava isiku kohalolekut ei nõuta) või menetlusega, millest kutsutakse osa võtma mõlemad asjaosalised.

Mõiste „asutus” on määratletud laialt, nii et see hõlmab kõiki ametiasutusi, kellele liikmesriik on andnud pädevuse käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes. Seega hõlmab mõiste nii kohtuid kui ka haldus- ja muid asutusi, kellele on liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega antud pädevus käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes.

Artikkel 3. Jurisdiktsioon

Jurisdiktsiooni eeskirjad peaksid olema hästi prognoositavad. Seepärast on need rajatud põhimõttele, et pädevad on selle liikmesriigi asutused, kus isiku füüsiline ja/või vaimne puutumatus on ohtu sattunud ning kus isik vajab kaitset. Kuigi tavaliselt on tegemist kaitset vajava isiku elukohariigiga, võib mõnikord olla tegemist ka mõne teise riigiga, näiteks kui isik on kolinud lühemaks ajaks teise riiki õppima.

Artikkel 4. Tunnustamine

Selle artikli puhul on eeskujuna kasutatud muid tsiviilasjades vastastikust tunnustamist käsitlevaid õigusakte, täpsemalt lapsega kohtumise õigusega ja tema tagasisaatmisega seoses Brüsseli I määruse uuestisõnastamise ettepanekut ja Brüsseli IIa määrust. Seejuures on tunnustamine automaatne ja vahemenetlusteta.

Artikkel 5. Tõend

Tõendit on vaja ohustatud isiku suhtes kaitsemeetme võtmiseks teises liikmesriigis. Lapsega kohtumise õiguse ja tema tagasisaatmisega seoses on lähtutud Brüsseli IIa määruse artiklitest 41 ja 42.

¹² Nõukogu määrus (EÜ) nr 44/2001, 22. detsember 2000, kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades [EÜT L 12, lk 1, 16.1.2001].

Tõend antakse välja lisas sätestatud tüüpvormi kohaselt asutuse algatusel või kaitstava isiku või päritoluliikmesriigi pädeva asutuse taotlusel. Seejärel tuleb isikul, kes soovib rakendada meedet teises liikmesriigis, esitada tõend teise liikmesriigi pädevale asutusele. Tõendis esitatakse teave, mis on vajalik teise riigi meetme tunnustamiseks ja/või jõustamiseks, eelkõige kaitsemeetme kirjeldus sellises sõnastuses, mis võimaldab teise liikmesriigi pädevatel asutustel seda tunnustada ja vajaduse korral jõustada vastavalt oma riigi õigusaktidele. Seetõttu tuleb tõendis esitada meetme kirjeldus, mitte aga viide oma riigi õigusaktile (näiteks Y seadustiku artikkel X), ning konkreetne aadress, mitte aga töö- või elukoha üldine kohanimi.

Teise liikmesriigi pädevad asutused võivad taotleda tõendi sisu (meetme kirjelduse) translitereerimist või tõlkimist.

Artikkel 8. Kohandamine

Artiklis käsitletakse juhtumit, kui liikmesriigis ei ole teise liikmesriigi kaitsemeetmele vastavat meedet. Sel juhul kohandab liikmesriigi pädev asutus meedet võimaluste piires oma riigi õigusaktidega ettenähtud kaitsemeetmega, millel on samaväärne mõju ning sarnased eesmärgid. Kohandamine on põhimõte, millest on lähtutud paljudes õigusaktides, mis käsitlevad vastastikust tunnustamist tsiviilasjades.

Artikkel 9. Teatavate kaitsemeetmete jõustamine

Liikmesriikide õigusaktide kohaselt on vaid väheste kaitsemeetmete jõustamiseks vaja pädevate asutuste aktiivset sekkumist.

Kui seda on siiski vaja, tuleb jõustava liikmesriigi pädeval asutusel kohaldada oma riigi samalaadseid kaitsemeetmeid ilma ühegi erimenetluseta.

Artikkel 10. Põhiõiguste tagatised

Lissaboni lepingu jõustumisega on põhiõiguste kaitse muutunud ELi jaoks veelgi tähtsamaks. Euroopa Liidu põhiõiguste harta on muutunud liidu jaoks õiguslikult siduvaks ja lisaks hakkab liit ühinema Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooniga. Ohvrite puhul on olulised järgmised põhiõigused: inimväärikus, õigus elule, õigus isikupuutumatusse, õigus isikuvabadusele ja turvalisusele, era- ja perekonnaelu austamine, isikuandmete kaitse, õigus omandile, liikumis- ja elukoha valiku vabadus, võrdsus seaduse ees, laste ja eakate õigused, puuetega inimeste integreerimine ühiskonda, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning süütuse presumptsioon ja kaitseõigus.

Ettepanekule lisatud mõjuhinnangu kohaselt ja kooskõlas Euroopa Liidu strateegiaga põhiõiguste harta rakendamiseks¹³ vastavad kõik määruse osad põhiõiguste hartas sätestatud õigustele, eriti mis puudutab õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on tagatud harta artikliga 47.

Kaitsemeetme teise liikmesriigi poolt tunnustamisel ja selle võimalikul jõustamisel vaheformaalsuste kaotamisega peavad kaasnema põhiõiguste tagatised. Artiklis sätestatakse

¹³ Komisjoni 19.10.2010. aasta teatis KOM(2010) 573 (lõplik) „Euroopa Liidu põhiõiguste harta tõhusa rakendamise strateegia”.

tugevad tagatised, kuna tõendit ei saa välja anda, kui ohustaval isikul puudub tagatis õiglase kohtuliku arutamise kohta.

Artikkel 12. Tunnustamisest või jõustamisest keeldumine või nende peatamine ja tühistamine

Liikmesriigis võetud kaitsemeetme tunnustamine ja võimalik jõustamine peaks põhinema vastastikuse usalduse põhimõttel ning tunnustamisest keeldumise aluseid peaks olema võimalikult vähe. Selle põhimõtte kohaselt on ettepanekus esitatud ainult üks tunnustamisest keeldumise põhjus. Kvaliteetse kohtumõistmise huvides tuleb vähendada omavahel vastuolus olevate otsuste vastuvõtmise võimalusi. Seetõttu võib tunnustava liikmesriigi pädev asutus ohustava isiku taotlusel jätta päritoluriigi kohtu kehtestatud kaitsemeetme tunnustamata juhul, kui see on vastuolus tunnustava liikmesriigi otsusega.

Väga oluline on tagada, et juhul, kui päritoluliikmesriik peatab või tühistab kaitsemeetme, siis tunnustava liikmesriigi pädev asutus peatab või tühistab ohustava isiku taotlusel tunnustamise või võimaliku jõustamise. Taotlus tuleb esitada ohustaval isikul endal. Ettepanekule on lisatud taotluse tüüpvorm.

Artikkel 13. Teatamine

Mis puudutab muid tsiviilasjades vastastikuse tunnustamise vahendeid, siis käesoleva artikliga ühtlustatakse miinimumnõudeid, mis käsitlevad vajadust teavitada ohustavat isikut ja kaitstavat isikut esimese liikmesriigi meetme kehtestamisest, tunnustamisest, võimalikust jõustamisest, sanktsioonidest, peatamisest ja tühistamisest. Artikli lõikega 2 kehtestatakse samasugune kohustus ka teisele liikmesriigile. Sellega tagatakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhiõiguste kaitse.

4. SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

Kuna küsimus on piiriülene, ei suuda liikmesriigid üksi ettepaneku eesmärki täielikult saavutada. On oluline, et isikutele pakutav kaitse ei lakkaks, kui nad reisivad või kolivad teise riiki. Liikmesriigid üksi ei saa täita käesolevas määruses ettenähtud mehhanismi, mis seisneb vaheformaalsuste kõrvaldamises, kasutades tüüpvormi kohast mitmekeelset tõendit. Võrdsed võimalused saab luua vaid Euroopa tasandi õigusaktiga. Seega on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kuna see ei lähe kaugemale, kui on vaja nimetatud eesmärgi saavutamiseks Euroopa Liidu tasandil.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

tsiviilasjades kohaldatavate kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõike 2 punkte a, e ja f,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁴,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust¹⁵,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu eesmärk on säilitada ning arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, lihtsustades õiguskaitse kättesaadavust eelkõige tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel. Selle ala järkjärguliseks loomiseks peaks liit muu hulgas võtma meetmeid tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas, eelkõige juhul, kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.
- (2) Küsimus kuulub tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 tähenduses.
- (3) Kaitsemeetmeid käsitlevates siseriiklikes eeskirjades on erinevusi, mis takistavad siseturu ladusat toimimist. Selleks et isik oleks kaitstud ka juhul, kui ta reisib või kolib teise liikmesriiki, on ülimalt oluline näha ette sätted, millega tagatakse liikmesriikides käesoleva määruse kohaselt kehtestatud kaitsemeetmete vastastikune tunnustamine ja võimalik jõustamine.
- (4) Selleks et saavutada kaitsemeetmete vaba liikumine, on vajalik ja asjakohane, et jurisdiktsiooni ning kaitsemeetmete tunnustamise ja võimaliku jõustamise eeskirju reguleeritakse liidu siduva ja vahetult kohaldatava õigusaktiga.

¹⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

¹⁵ ELT C [...], [...], lk [...].

- (5) Käesolevat määrust kohaldatakse tsiviilmenetluses iga liiki asutuste (kohus, haldus- või mis tahes muu asutus) kehtestatud kaitsemeetmete suhtes.
- (6) Käesolevat määrust kohaldatakse selles sätestatud kaitsemeetmete suhtes, kuid mitte nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja jõustamist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000) kohaste kaitsemeetmete suhtes. Oma reguleerimisalasse kuuluvate meetmete osas asendab käesolev määrus nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste jõustamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades.
- (7) Jurisdiktsiooni eeskirjad peaksid olema hästi prognoositavad ning lähtuma põhimõttest, et kehtib selle liikmesriigi jurisdiktsioon, kus isiku füüsiline ja/või vaimne puutumus või vabadus on ohtu sattunud. Jurisdiktsioon tuleks alati kindlaks määrata sellest lähtuvalt.
- (8) Sujuva õigusemõistmise huvides tuleks vältida kahes liikmesriigis vastuoluliste otsuste tegemist. Seetõttu tuleks ette näha ohustava isiku taotluse tunnustamisest ja/või jõustamisest keeldumise alused juhuks, kui asjaomased otsused on omavahel vastuolus.
- (9) Kõnealuste meetmete tunnustamisel ja/või jõustamisel vaheformaalsustest loobumine võimaldaks edendada vastastikust usaldust õigusemõistmise vastu liidus ning muuta kaitsemeetmete liikumise Euroopa Liidus kiiremaks ja odavamaks. Sellest tulenevalt tuleks liikmesriigi kaitsemeedet tunnustada ja vajaduse korral jõustada nii, nagu oleks tegemist selle riigi meetmega, kellelt taotletakse tunnustamist ja/või jõustamist.
- (10) Juhul kui teise liikmesriigi õiguse kohaselt ei saa kaitsemeedet võtta teisiti kui ainult kõnealuse liikmesriigi pädevate asutuste sekkumise teel, tuleks kaitsemeetme jõustamist reguleerida vastavalt selle liikmesriigi õigusele.
- (11) Käesoleva määrusega ei reguleerita liikmesriigis kaitsemeetme rikkumise suhtes kehtestatud kriminaalsanktsioone, vaid neid reguleeritakse ka edaspidi iga liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega.
- (12) Selleks et hõlbustada kaitsemeetmete vaba liikumist kogu Euroopa Liidus, tuleks käesoleva määrusega luua tõendi tüüpvorm ning määrata kindlaks asutused, kellel on õigus tõendeid välja anda. Subsidiaarsuse põhimõtte järgimise tagamiseks ei tohiks nimetatud tõend asendada liikmesriikide sisemenetlust.
- (13) Tõend ei tohiks kuuluda edasikaebamisele, kuid juhul, kui esimeses liikmesriigis kaitsemeede peatatakse või tühistatakse, tuleks ka teise liikmesriigi pädeval asutusel ohustava isiku taotlusel peatada või tühistada kaitsemeetme tunnustamine ja/või jõustamine.
- (14) Käesoleva määruse sujuva ja tõhusa toimimise tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida õigus võtta lisades esitatud vormide muutmiseks vastu õigusakte Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel. Eriti oluline on, et komisjon peaks ettevalmistustööde käigus asjakohaseid konsultatsioone, seahulgas ekspertidega. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ajal tagama asjaomaste

dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (15) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige selle artiklis 47 sätestatud kostja õiguste austamist ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele. Käesolevat määrust tuleb kohaldada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (16) Kuna käesoleva määruse eesmärki saab paremini saavutada ELi kui liikmesriikide tasandil, võib EL võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (17) [Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1, 2, 3 ja 4 kohaselt on Ühendkuningriik ja Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel] / [Ilma et see piiraks Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik ega Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav].
- (18) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokoll (artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel, mistõttu see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Reguleerimisala, mõisted ja jurisdiktsioon

Artikkel 1. Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse tsiviilasjades iga liiki asutuste kehtestatud kaitsemeetmete suhtes. Seda ei kohaldata määruses (EÜ) nr 2201/2003 sätestatud kaitsemeetmete suhtes.

Artikkel 2. Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kaitsemeede” – mis tahes ennetav või ajutine ja kuidas tahes nimetatav, liikmesriigi asutuse poolt siseriikliku õiguse kohaselt tehtud otsus pakkuda kaitset isikule, kelle puhul on piisavalt põhjust arvata, et tema füüsiline ja/või vaimne puutumus või vabadus on ohus. Kaitsemeetmete hulka kuuluvad ka ohustava isiku kohalolekuta võetavad meetmed.

Kaitsemeetmed on eelkõige järgmised:

- i) keeld minna teatavatesse paikadesse või kindlaksmääratud piirkondadesse, kus kaitstav isik elab, töötab või käib, või
 - ii) keeld võtta kaitstava isikuga mis tahes moel ühendust, sealhulgas telefoni, elektronposti, posti või faksi teel või mis tahes muul viisil, või
 - iii) keeld läheneda kaitstavale isikule lähemale kui ettenähtud kaugusele või
 - iv) otsus, millega kahe isiku ühine eluase antakse ainult kaitstava isiku käsutusse;
- b) „asutus” – ametiasutus, kellele liikmesriik on andnud pädevuse käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes;
- c) „päritoluliikmesriik” – kaitsemeetme võtnud liikmesriik;
- d) „tunnustav liikmesriik” – liikmesriik, kellelt taotletakse kaitsemeetme tunnustamist ja vajaduse korral selle jõustamist.

Artikkel 3. Jurisdiktsioon

Otsuseid tegema on pädevad selle liikmesriigi asutused, kus isiku füüsiline ja/või vaimne puutumus ja vabadus on ohtu sattunud.

II PEATÜKK

Kaitsemeetmete tunnustamine ja jõustamine

Artikkel 4. Tunnustamine

Liikmesriigi võetud kaitsemeetet tunnustatakse teistes liikmesriikides ilma ühegi erimenetluseta ning ilma tunnustamise vaidlustamise võimaluseta, kui otsus on päritoluliikmesriigis tõendatud vastavalt artiklile 5.

Artikkel 5. Tõend

1. Isik, kes soovib muus liikmesriigis rakendada käesoleva artikli kohaselt tunnustatud lähenemiskeeldu, esitab tunnustava liikmesriigi pädevale asutusele käesoleva artikli kohaselt välja antud tõendi.
2. Päritoluliikmesriigi pädev asutus annab välja lisas esitatud tüüpvormi kohase tõendi, milles esitatakse muu hulgas meetme kirjeldus viisil, mis hõlbustab meetme tunnustamist ning selle võimalikku jõustamist teises liikmesriigis.
3. Tõend antakse välja:

- i) asutuse algatusel, kui kaitsemeetme võtmise ajal on tegemist piiriülese juhtumiga; käesoleva määruse kohaldamisel puudub juhtumil piiriülene mõju, kui isiku füüsiline ja/või vaimne puutumatus või vabadus on sattunud ohtu ainult päritoluliikmesriigis;
 - ii) muudel juhtudel kaitstava isiku taotlusel; päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab kaitstavat isikut võimalusest taotleda käesolevas määruses ettenähtud tõendit kaitsemeetme kehtestamisel.
4. Tunnustava liikmesriigi pädevad asutused võivad vajaduse korral taotleda tõendi sisu translitereerimist või tõlkimist vastavalt artiklile 15.

Artikkel 6. Tõendi õiguslik mõju

Tõendi õiguslik mõju ei ületa otsuse kehtivuse raame.

Artikkel 7. Tõendi parandamine

1. Tõendi parandamisel kohaldatakse päritoluliikmesriigi õigust.
2. Tõendi väljaandmist ei saa edasi kaevata.

Artikkel 8. Teise riigi kaitsemeetme kohandamine

Juhul kui kaitsemeetet ei ole tunnustavas liikmesriigis ette nähtud, kohandab selle liikmesriigi pädev asutus meetet võimaluste piires oma riigi õigusaktidega ettenähtud kaitsemeetmega, millel on samaväärne mõju ning sarnased eesmärgid.

Artikkel 9. Teatavate kaitsemeetmete jõustamine

1. Kui ühe liikmesriigi kaitsemeetme jõustamiseks peavad teise liikmesriigi õiguse kohaselt sekkuma selle teise liikmesriigi pädevad asutused, jõustatakse kaitsemeetme kõnealuses teises liikmesriigis, ilma et selleks oleks vaja eraldi täitmismäärust.
2. Teise liikmesriigi kaitsemeetme jõustatakse tunnustava liikmesriigi õigusaktidega kehtestatud korras, mis hõlmab ka kaitsemeetme artikli 8 kohase kohandamise edasikaebamist.

Artikkel 10. Põhiõiguste tagatised

1. Päritoluliikmesriigi asutused annavad artiklis 5 osutatud tõendi välja ainult juhul, kui on kinni peetud käesolevas artiklis sätestatud põhiõiguste tagatistest.
2. Ohustaval isikul, kes on jätnud päritoluliikmesriigi kohtusse ilmumata, on õigus taotleda kaitsemeetme läbivaatamist kõnealuse liikmesriigi pädevas asutuses, kui:

- (a) talle ei ole menetluse algatamist käsitlevat dokumenti või võrdväärset dokumenti kätte toimetatud piisavalt aegsasti ja sellisel viisil, et ta oleks saanud end kaitsta, või
- b) tal ei olnud temast olenemata põhjustel võimalik kaitsemeedet vaidlustada vääramatu jõu või erakorraliste asjaolude tõttu,

välja arvatud juhul, kui ta ei vaidlustanud kaitsemeedet, kuigi tal oli selleks võimalus.

- 2. Kui kaitsemeede on võetud, ilma et ohustavalt isikult oleks nõutud kohalolekut, ning seda kavatsetakse tunnustada enne, kui asjaomane otsus on isikule kätte toimetatud, siis on sellel isikul õigus meede päritoluliikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt vaidlustada.

Artikkel 11. Sisulise läbivaatamise võimaluse puudumine

Ühes liikmesriigis võetud kaitsemeede ei kuulu mitte ühelgi juhul sisulisele läbivaatamisele liikmesriigis, kus taotletakse selle tunnustamist ja/või jõustamist.

Artikkel 12. Tunnustamisest või jõustamisest keeldumine ning nende peatamine või tühistamine

- 1. Tunnustava liikmesriigi pädev asutus võib ohustava isiku taotlusel keelduda tunnustamast päritoluriigi kohtu kehtestatud kaitsemeedet, mis on vastuolus tunnustavas liikmesriigis tehtud otsusega.
- 2. Kui kaitsemeede päritoluliikmesriigis peatatakse või tühistatakse, peatab või tühistab tunnustava liikmesriigi pädev asutus ohustava isiku taotlusel kaitsemeetme tunnustamise ja selle võimaliku jõustamise. Taotluse vorm on sätestatud II lisas.
- 4. Kaitsemeetme tunnustamisest ei saa keelduda põhjusel, et tunnustava liikmesriigi õigusaktides ei ole ette nähtud sellise meetme võtmist samasuguste asjaolude korral.

Artikkel 13. Teatamine

- 1. Päritoluriigi pädev asutus teavitab ohustavat isikut ja kaitstavat isikut viivitamata oma riigi õigusaktide kohaselt järgmisest:
 - i) kaitsemeetme kehtestamine;
 - ii) vajaduse korral kaasnevad jõustamismeetmed;
 - iii) vajaduse korral kaitsemeetme rikkumise eest määratavad sanktsioonid;
 - iv) kaitsemeetme peatamine või tühistamine.

2. Kaitstavalt isikult artiklis 5 sätestatud tõendi saamisel teavitab tunnustava riigi pädev asutus ohustavat isikut ja kaitstavat isikut viivitamata ja vajaduse korral määruses (EÜ) nr 1393/2007¹⁶ sätestatud korras järgmisest:

- i) kaitsemeetme tunnustamine;
- ii) vajaduse korral kaasnevad jõustamismeetmed;
- iii) vajaduse korral kaitsemeetme rikkumise eest määratavad sanktsioonid;
- iv) kaitsemeetme peatamine või tühistamine.

III PEATÜKK

Muud sätted

Artikkel 14. Legaliseerimine või muu samalaadne formaalsus

Käesoleva määruse raames ei nõuta legaliseerimist ega muu samalaadse formaalsuse täitmist.

Artikkel 15. Translitereerimine ja tõlkimine

Juhul kui käesoleva määruse kohaselt on nõutav transliteratsioon või tõlge, tehakse transliteratsioon või tõlge tunnustava liikmesriigi ametlikku keelde või ühte tema ametlikku keelde või muusse tema osutatud keelde. Käesoleva määruse kohaselt nõutavad tõlked teeb isik, kellel on mõnes liikmesriigis selleks pädevus.

Artikkel 16. Õigus tasuta õigusabile

Taotlejal, kes on päritoluliikmesriigis saanud täielikult või osaliselt tasuta õigusabi või kes on vabastatud kulude kandmisest, on kaitsemeetme jõustatavuse menetlemisel õigus saada tunnustava liikmesriigi õigusaktide kohaselt soodsaimatel tingimustel tasuta õigusabi või kõige ulatuslikumat vabastust kuludest.

¹⁶ ELT L 324, 10.12.2007, lk 79.

IV PEATÜKK

Üld- ja lõppsätted

Artikkel 17. Üleminekusätted

Määrust kohaldatakse alates määruse kohaldamise alguskuupäevast rakendatavate kaitsemeetmete suhtes ka juhul, kui kaitsemeetme võtmise taotlus on esitatud enne kõnealust alguskuupäeva.

Artikkel 18. Vormi muutmine

Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte lisas esitatud vormide muutmiseks vastavalt artiklile 19.

Artikkel 19. Volituste delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikliga 18 antav õigus antakse määramata ajaks [*alates käesoleva määruse jõustumise päevast*].
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 18 osutatud volituste delegeerimise tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub päeval pärast otsuse avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses sätestatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 18 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole 2 kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemisest esitanud selle kohta vastuväiteid või kui mõlemad institutsioonid on enne selle tähtaja möödumist teatanud komisjonile, et neil ei ole õigusaktile vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada [*kahe kuu*] võrra.

Artikkel 20. Läbivaatamisklausel

Hiljemalt [*viis aastat pärast artiklis 23 sätestatud kohaldamise alguskuupäeva*] esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanekud käesoleva määruse kohandamiseks.

Artikkel 21. Avalikustatav teave

Liikmesriigid esitavad nõukogu otsusega 2001/470/EÜ¹⁷ loodud tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa kohtute võrgu raames avalikustamise eesmärgil kaitsemeetmeid käsitlevate siseriiklike eeskirjade ja menetluste kirjelduse, sealhulgas pädevate tunnustavate ja/või jõustavate asutuste nimekirja.

Liikmesriigid ajakohastavad seda teavet pidevalt.

Artikkel 22. Liikmesriikide esitatav teave

Hiljemalt [1 aasta enne käesoleva määruse jõustumist] esitavad liikmesriigid komisjonile järgmise teabe:

- a) käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes pädevate asutuste andmed;
- b) keeled, millesse tõlgitud artikli 15 kohased tõendid on neile vastuvõetavad.

Komisjon teeb kõnealuse teabe avalikult kättesaadavaks kõikide asjakohaste vahendite abil, kasutades eelkõige otsusega 2001/470/EÜ loodud tsiviil- ja kaubandusasju käsitlevat Euroopa kohtute võrku.

Artikkel 23. Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates [12 kuud pärast jõustumist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

...., [...]

¹⁷ EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25.

ILISA

ARTIKLI 5 KOHANE TÕEND

1. PÄRITOLULIIKMESRIIK

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2. TÕENDI VÄLJA ANDNUD PÄDEV ASUTUS

2.1 Nimi:

2.2 Aadress:

2.3 Telefon/faks/e-post:

3. KAITSTAV ISIK

3.1 Täielik nimi (perekonna- ja eesnimi):

3.2 Aadress, millele esitatakse artiklis 13 sätestatud teated:

3.3 Sünniaeg ja -koht (kui on teada):

4. OHUSTAV ISIK

4.1 Täielik nimi (perekonna- ja eesnimi):

4.2 Aadress, millele esitatakse artiklis 13 sätestatud teated:

4.3 Sünniaeg ja -koht (kui on teada):

5. KAITSEMEEDE

5.1 Kuupäev ja viitenumber:

6. KAITSEMEETME KIRJELDUS¹⁸

Mina, allakirjutanu, tõendan, et punktis 4 osutatud ohustava isiku suhtes on päritoluliikmesriigis võetud kaitsemeede ning et seejuures peetakse kinni artiklis 10 sätestatud põhiõiguste tagatistest.

Kui on lisatud lehti, siis märkida lehtede arv: ...

Koht: ...

Päritoluliikmesriigi pädeva asutuse allkiri ja/või pitser:

¹⁸ Kaitsemeetme kirjelduses tuleb kasutada sõnastust, mis võimaldab teise liikmesriigi pädevatel asutustel seda tunnustada ja vajaduse korral jõustada vastavalt oma riigi õigusaktidele. Seetõttu tuleb esitada meetme kirjeldus, mitte aga viide oma riigi õigusaktile (näiteks X seadustiku artikkel Y), ning konkreetne aadress, mitte aga töö- või elukoha üldine kohanimi. Seega tuleb esitada meetme üldine kirjeldus, näiteks keeld siseneda kaitstava isiku töökohta (mitte aga keeld minna X tänavale või „meede vastab X seaduse artiklile Y”). Juhul kui sellist kaitsemeedet teises liikmesriigis ei ole või see on seal reguleeritud teisiti, kohandab selle liikmesriigi pädev asutus sellist meedet võimaluste piires oma riigi õigusaktidega ettenähtud kaitsemeetmega, millel on samaväärne mõju ning sarnased eesmärgid.

II LISA

ARTIKLI 12 KOHASE TUNNUSTAMISE JA/VÕI VÕIMALIKU JÕUSTAMISE PEATAMISE VÕI TÜHISTAMISE TAOTLUS

1. TAOTLEJA (OHUSTAV ISIK):

1.1 Täielik nimi (kui on teada):

1.2 Aadress, millel esitatakse artiklis 13 sätestatud teated:

1.3 Sünniaeg ja -koht (kui on teada):

2. PÄRITOLULIIKMESRIIGI PÄDEV ASUTUS

2.1 Nimi:

2.2 Aadress:

2.3 Liikmesriik:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2.4 Telefon, faks ja e-post:

3. KAITSEMEETME PEATAMISE VÕI TÜHISTAMISE OTSUS

3.1 Kuupäev ja viitenumber:

3.2 Kaitsemeetme peatamise või tühistamise otsuse kokkuvõte:

4. KAITSTAV ISIK

4.1 Täielik nimi (perekonna- ja eesnimi):

4.2 Aadress, millel esitatakse artiklis 13 sätestatud teated:

4.3 Sünniaeg ja -koht (kui on teada):

Kui on lisatud lehti, siis märkida lehtede arv: ...

Koht: ...

Allkiri: